

ה"ת 39032/08/22 - אכ"ל חוף להב 433 נגד אמל חלב

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 39032-08-22 אכ"ל חוף להב 433 נ' חלבי ואח'
תיק חיצוני: 484369/2021

בפני כבוד השופט אחסאן חלבי

אכ"ל חוף להב 433

המבקשת

נגד

המשיבים

1. אמל חלב ע"י ב"כ עוה"ד חנא בולוס
2. גרג ג'וניור בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד חנא בולוס

החלטה

הבקשה

בפניי בקשת המבקשת, משטרת ישראל - אח"ם לה"ב 433 - אכ"ל גזרת חוף, להארכת תוקף החזקת תפוסים במסגרת תיק חקירה פלא/484369/21, ואשר נתפסו מהמשיבים אמל חלב וחברת גרג ג'וניור בע"מ ח.פ. 516366051. הבקשה כוללת 93 פריטים אשר נתפסו ביום 23.2.2022 עת הפכה החקירה הסמויה בתיק, לגלויה.

עם הגשת הבקשה ניתנה החלטה על ידי סגנית הנשיאה שמורה על המשך החזקת התפוסים עד מתן החלטה אחרת, והחלטה דומה ניתנה על ידי במסגרת שמיעת הדיון. כעת, ניתנת ההחלטה לגוף הבקשה.

טיעוני הצדדים

בבקשה צוין כי מדובר בחקירה בגין עבירות של הלבנת הון, מרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מס ומע"מ, בהיקפים של כמיליארד שקל. נאמר כי במהלך החקירה בוצעו פעולות חקירה רבות ונאספו ראיות נגד מספר חשודים, וכי המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, שמלווה את החקירה, עתידה להגיש כתבי אישום בפרשייה. בא-כוח המבקשת טען כי מדובר בחקירה רחבה שמתנהלת ביחידה, כאשר היקף העבירות המיוחס על פי החשד עומד על מאות מיליוני שקלים, בזמן שהיקף השווי של התפוסים אינו חוצה את רף המיליון שקלים. בא-כוח המבקשת הציג בפניי דוח סודי (שסומן בחתימתי עם תאריך הדיון) שמפרט את התקדמות החקירה עד כה וממצאיה, וכן חלק מחומרי החקירה שנאספו. לאור זאת, חזר בא-כוח המבקשת על הבקשה להארכת החזקת התפוסים, הן אלו שנתפסו בכדי לשמש כראיה והן אלו שנתפסו לצורך חילוט עתידי, בעוד 180 ימים נוספים.

ב"כ המשיבים טען, בתגובתו המפורטת בכתב ובמהלך הדיון, שהמבקשת כלל לא נימקה את בקשתה מדוע לסטות

מהוראת החוק שקובעת כי ככלל התפוסים יוחזקו לתקופה בת 180 ימים. באופן פרטני טען בא כוח המשיבים כי חלק מהקלסרים שנתפסו כוללים חומרים של לקוחות שאין להם קשר עם החקירה והחשדות; כי הטלפון הנייד שנתפס דרוש למשיב לא בשל שוויו אלא בשל תוכנו; וכי יש לבחון הפחתת ההפקדה שנקבעה לשחרור רכב הפורשה שנתפס, משהמשיב אינו יכול לעמוד בה בצל השלכות החקירה והגבלת חשבוניותיו. מכל מקום, נטען כי כעת משתנה נקודת האיזון וכי אין להיעתר לבקשת המבקשת.

בא-כוח המבקשת התייחס לטענות הפרטניות של בא-כוח המשיבים כלהלן: הקלסרים דרושים לחקירה ותוכנם נדרש לבחינה אולם ניתן לערוך בדיקה אם ישנם קלסרים שנוגעים ללקוחות שאינם קשורים לחקירה ולאפשר למשיב לקבל העתק מהם; הטלפון הנייד דרוש לחקירה שעה שהמיצוי שלו עדיין נתון בתהליך, ולכן העברתו או העברת תוצרי הפריקה שלו תוכל לשבש את המשך החקירה; רכב הפורשה כבר הוחלט לשחררו בקיום תנאים, ובהפקדה שהיא פחותה ממה שנהוג בפסיקה ולכן אין לשנות מתנאים אלו כעת. ברם, מסר בא-כוח המבקשת כי לשם שימור ערכו של הרכב יש לבחון את מכירתו (בעניין זה ניתנה החלטה על ידי כי בקשה בהקשר זה תוגש **בנפרד**).

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית לדיון שהתקיים בפניי היא סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי"), שקובע כי:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".

מלאכת האיזון הנדרשת מבית המשפט בדונו בבקשה להארכת התקופה להחזקת תפוסים, נקבעה בפסיקה של בית המשפט העליון לאורך השנים. בין היתר, נקבע כי:

"תפיסת חפצים והחזקתם בידי המשטרה וכן חילוטם על-ידי בית-משפט נבחנים לאור תכליתן של הוראות הדין הרלוונטי, לאור הזכויות המהותיות ולאור האינטרסים השונים המשמשים בזירה. כל זאת במסגרת העקרונות הכלליים של השיטה. בכל מקרה יש לערוך איזון ראוי בין ההגנה על הזכות הקניינית של הפרט לבין האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות בעזרת חפצים המאפשרים את ביצועם" (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פד"י נד(2), 464 (22.5.2000)).

וכן נקבע באותו עניין לגבי הארכת התקופה להחזקת חפצים שנתפסו:

"לא הרי תפיסת חפץ כהרי המשך ההחזקה בו. המשך החזקת החפץ בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכלית ראויה ואם המשך החזקת החפץ בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש".

הארכת התקופה המתאפשרת מכוח סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי אינה יכולה להיות לצמיתות, אלא לפרק זמן מסוים, והכל לתכלית ראויה ומטעמים ראויים.

הפסיקה קובעת כי בכל הנוגע להמשך החזקת תפוסים נדרשת בחינת בעלת שתי פנים:

"האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות לתפיסה; אם שאלה זו תיענה בחיוב, האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו במשולב ובאורח מידתי ומאוזן את תכלית התפיסה, מחד, ואת מימוש זכות הקנין של הפרט מנגד" (בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.3.2006), הדברים אומנם נאמרו לגבי הסמכות הנתונה בסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי, אך הגיונם וגם יישומם בהמשך נכון גם להארכת התקופה האפשרית בסעיף 35 לפקודה, א.ח.).

וכך, סוכם הדברים באותו עניין:

"עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם. פירוש הדבר, כי חייב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חפץ בידי המשטרה. מקור כזה עשוי להישען על טעם מניעתי; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראייה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקנין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט".

לצורך בחינת מקור הסמכות לעצם התפיסה, ובשים לב למסגרת בה אנו מצויים, נכון להפנות לסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי שקובע כי:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

לצד חמש החלופות הקבועות בסעיף זה, העשויות לשמש כמקור סמכות לתפיסת חפצים: יסוד סביר להניח שבאותם חפצים נעברה עבירה; שבאותם חפצים עומדים לעבור עבירה; שהחפצים עשויים לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; שהחפצים ניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה; או שהחפצים שימשו אמצעי לביצוע העבירה, נקבעה בפסיקה חלופה נוספת שרלוונטית לעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") והיא החלופה של תפיסת רכוש בשווי גם במסגרת המסלול של פקודת סדר הדין הפלילי (בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** [פורסם בנבו] (15.3.2017); ע"פ 3390/19 **אביטן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.11.2019)).

מהמקובץ עולה כי לשם בחינת ההצדקה להמשך החזקת התפוסים יש לברר אם קיים מקור סמכות לעצם התפיסה,

ולאחר מכן לברר אם מתקיימת עילה להמשך התפיסה. רמת הבחינה השנייה מערבת בתוכה את השיקולים שנוגעים לרמת החשד הסביר, התקדמות החקירה והצפי לסיומה, ועוד כיו"ב, ובכל אל מול זכות הקניין של מי שטוען לזכות, משעודנו נהנה מחזקת החפות, ואפשרות לקבוע "חלופת תפיסה" כאשר מדובר בהחזקה למטרת חילוט עתידי.

מן הכלל אל הפרט

כלל החפצים שנתפסו, ואשר פורטו בטבלה שצורפה לבקשת המבקשת, הם חפצים שנתפסו על פי מקור סמכות בדין, בין אם מדובר בתפוסים שנחשדים ככאלו שבוצעה באמצעותם עבירה, בין אם אלו תפוסים שעשויים לשמש ראיה ובין אם הם נתפסו לצורך חילוט עתידי, כפי שמאפשר הדין בהליכים אלו. יצוין כי בטבלה סוגים שונים של תפוסים ובכלל אלו: קלסרים, כסף והמחאות, רכב, טלפון נייד, ומסמכים נוספים. על כן, ניתן לקבוע כי קיים מקור סמכות לתפיסה וכעת השאלה אם ישנה עילה להמשך ההחזקה, כפי שמבקשת המבקשת.

במהלך הדיון ולאחריו עיינתי בדוח הסודי שמפרט את פעולות החקירה שבוצעו ואת תוצרי החקירה (בש"פ 6722/19 **מורחן ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (28.10.19)), וכן עיינתי בחלק מחומרי החקירה שנאספו אשר יש להם רלוונטיות למשיב, ומצאתי כי מתקיים חשד סביר בעוצמה לא מבוטלת אשר קושר את המשיב לעבירות המיוחסות לו על פי החשד. בהקשר זה אציין כי נתתי את דעתי גם לגרסה שמסר המשיב בחקירותיו. לצד זאת, התרשמתי כי רשויות החקירה ביצעו שורה של פעולות לקידום החקירה וכי פעולות אלו טרם הגיעו לכלל מיצוי. אחת הסיבות שבגינה ניתן לאפשר הארכה להחזקת התפוסים היא כאשר החקירה לא הסתיימה (עניין **עובדיה הנ"ל**, עמ' 475), וזהו המקרה אשר בפנינו, שעה שכאמור גורמי החקירה אינם גוררים רגליים ומקדמים פעולות חקירה שונות בנוגע למשיבים ובכלל.

בשים לב לטיב התפוסים, ובאיזון בין עוצמת החשד והתקדמות החקירה לבין זכויותיו של המשיב, יש להורות על המשך החזקתם וזאת למלוא התקופה המבוקשת.

בכל הנוגע לטענות הפרטניות שעלו בקשר לחלק מהתפוסים, אציין את הדברים הבאים:

ראשית, ההחלטה מתייחסת אך ורק לתפוסים שפורטו במסגרת הבקשה ולכן טענות בא-כוח המשיב לחפצים אחרים אינה רלוונטית להחלטה זו, וברי כי כל מה שלא קיימת לגביו החלטת תפיסה או חילוט זמני, רשאי המשיב לקבל לידי.

בכל הנוגע לקלסרים, הרי שבהינתן הסתעפות החקירה ומורכבותה, יש להניח כי כלל הקלסרים שנוגעים לעיסוקו של המשיב, שעומד בלב החקירה, יש להם חשיבות ראייתית. עם זאת, ובהקשר הזה, מקובלת הצעת בא-כוח המבקשת שלפיה תיערך בדיקה בחודש הקרוב לגבי הקלסרים (ובעניין הזה יכולה להתקבל גם פנייה מהמשיב), באשר לקלסרים שאין להם קשר לחקירה, שמהם יוכל לקבל העתק.

בכל הנוגע לטלפון הנייד, הרי שלאור התנהלות החקירה, ובפרט לאור האמור בסעיף 16 בעמוד 5 לדוח הסודי שהתקבל על ידי עם תאריך הדיון וסומן, לא ניתן להורות על החזרתו או על החזרת תוצרי פריקתו מפני שיש חשש מובהק לשיבוש הליכי חקירה ומשפט.

באשר לרכב מסוג פורשה, ולאחר בחינה, מצאתי כי אין לשנות מהחלטת בית המשפט (ה"ת 38828-03-22), שאושרה גם בערכאת הערר (ע"ח 41208-06-22), לגבי "חלופת התפיסה" שנקבעה וזו תעמוד בעינה. דהיינו: המשיב יכול לשחרר את הרכב ככל שיעמוד בחלופת תפיסה זו. יש לציין בהקשר זה כי לא חלף זמן רב כלל מאז ניתנו ההחלטות בעניין זה.

סוף דבר, אני מקבל את בקשת המבקשת ומורה, בכפוף למה שצוין לעיל, ובכפוף להחלטה לגבי רכב הפורשה, על הארכת התקופה להחזקת התפוסים ב- 180 ימים נוספים מיום 23.8.2022.

ההחלטה תועבר לבאי כוח הצדדים.

חומר החקירה והדוח הסודי יישארו בלשכתי עד למסירתם לידי של בא-כוח המבקשת, שעליו לפנות בעניין זה למזכירות בהקדם.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשפ"ב, 12 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.